

произношеніе, че честь-та му поднася свѣтлж коронж ако бы да приеме сюзничеството на единъ голѣмъ народъ..... Рыбарьтъ позна въ това ковѣтъ за който му бѣше обадилъ мышеловецьтъ, и отговори че другж коронж не желае освѣнъ тѣзи на св. Богородицж и че, щомъ ся отмѣни народътъ отъ даждіята които го угнѣтватъ, той ще земи мрежитъ си и ще слѣдува да продава рыбжтъ си както испърво. Въ сжщото врѣме много втѣи прогласявахъ въ народѣтъ че нѣкой си Французинъ князь идялъ отъ Римъ на помощъ на Неаполитанцытъ и караль ужъ петдесять голѣмы кораби, а галеры двадесеть, и единъ миліонъ жлтицы. А най послѣ другъ единъ мжжъ слѣдуванъ съ вѣодушевеніе отъ единъ полкъ, въздигнж единъ прѣстолъ на стѣгжтъ и на прѣстолѣтъ поставилъ образѣтъ на Лудовика 14-го, но Мазаниель като ся завърнж, безъ думж да подумж, махнж го и тури на мѣстото му образѣтъ на св. Януарія при хваленіята и ракоплексканіята на народа.

IX. Дукъ-тъ Гюизи.

Това като ся случаваше на купѣтъ, мышеловецьтъ прѣдставяше третето си лице при Маркыза Шатиліона, който также му плащаше, както Дукътъ и Рыбаринътъ, и сматряше го както и тѣ вѣренъ нему в врагъ на неприятелтъ му. На сто пжтя прѣзъ минжльиъ день маркызѣтъ ся опыта да говори на Мазаниела, за да узнае що мисляше за Маріиж Арскж, за да го помолн за милость къмъ неѣж, ако бы да е нѣщо въ прѣмеждіе, и собственно за да ѣж види пакъ и да земе той на себе си названіето ѣ, но и стотѣхъ пжтя той быде отблѣснѣтъ отъ войскытъ които окржававахъ диктатора.

Когато най послѣ видѣ Дукыцѣтъ и дѣщерѣж ѣ разведаны на похулителнѣтъ талигж, мжчи ся всякакъ и употреби всяко срдѣство да приближи до тѣхъ прѣзъ срдѣ